

Josef Wanaus Wien 1885 körül készített útikamerájának restaurálási dokumentációja

Budapest 2017

János Papp

Papp János

okl. restaurátorművész

okl. műemlékvédelmi szakmérnök

műemléki szakértő: 21-0280

1. A műtárgy leírása

Úti fényképezőgép, a gyártmánytáblája tájékoztat a készítőről:

Nemesfából készült, politúrozva. A veretek sárgarézből készültek, melyeket shellakkal vontak be, hasonlóan a korabeli optikai eszközökhöz, pl.: távcsövek, mikroszkópok stb. A fényképezőgép harmonikája textilbélésű bőrből készült. A fényképezőgép házának a sarkait sárgaréz veretekkel erősítették meg.

A képelességet a fényképezőgép házának aljára rögzített fogasléchez csatlakozó, az objektívet tartó előlapon levő fogaskerékkel lehetett állítani.

Az expozíciót az objektív védőjének le és visszatételével lehetett „állítani”.

Egy kazettája maradt fent. Eredetileg a teljes készlet állt egy állványból három db síkfilmkazettából, a fényképezőgépből, szállító vászonbőröndből és egy fekete kendőből, melyet magára terített a fényképész.

2. A műtárgy állapota restaurálás előtt

A harmonika külső, bőrből készült része a megfelelő tárolás és ápolás hiányában elveszítette a rugalmasságát és tartását. Több helyen és különféle anyagok használatával szakszerűtlenül javították.

A belső textil anyag is jelentős károsodást szenvedett, szakadt részint a helytelen tárolástól, részint a korábbi javítások miatt.

A veretek lakkozása helyenként sérült, amit a sötét, oxidált foltok mutatnak.

3. A műtárgy restaurálásának fázisai

A restaurálás célja a fényképezőgép helyreállítása és bemutathatóvá tétele.

A beavatkozás során törekedünk az eredeti állapot helyreállítására

A restaurálás ütemezése:

3.1 Fémalkatrészek

3.1.1 Bontás

Első lépésben lebontottuk és dokumentáltuk a fényképezőgép házának a fémből készült vereteit és alkatrészeit.

3.1.2 Tisztítás

A fémrészekhez oldószerkeveréket készítünk, mellyel leoldottuk a korábbi védőréteget.

Ezt követően a sárgaréz alkatrészeket felpolírozzuk.

Az objektív sapkáját először meg kellett forrasztani és utána jöhetnek a tisztítási fázisok.

3.1.3 Konzerválás

A polírozott alkatrészekről leoldottuk a polírviasz maradékát. Ezt követően az eredeti technikához hasonlóan shelllakkal konzerváltunk. Ennek az a nagy előnye, hogy szépen feszül a felületen és a környezeti hatásoknak sokáig ellenálló védőbevonatot kapunk, valamint az idő múlásával egyre inkább aranyhatású lesz

3.2.3 Fából készült alkatrészek

A tárgy felülete szennyezett volt, a felületkezelés jó állapotban maradt fenn. A használat miatt helyenként benyomódások láthatók. A fényképezőgép állványa is hasonló kezelésben részesült.

A fentiek nem tették szükségessé a teljes, fáig történő tisztítást, ezért csak egy Komfort bútorápolóval történő áttörülésre volt szükség, mely a szennyeződéseket leoldta és a méhviasztartalma miatt a fényét is visszaadta.

3.2.4 Lebontottuk a bőrből készült harmonikát.

A harmonikáról lebontottuk az oda nem illő, esztétikailag is kifogásolható korábbi kiegészítéseket.

Ezt követően belülről ragasztottuk fel az elserfelt, megfelelő színű bőrkiegészítéseket Planatollal.

A harmonika bőrből készült részét a restaurátori gyakorlatban alkalmazott és bevált likker nevű anyaggal megpuhítottuk. Ezzel a beavatkozással pótoltuk a bőr elvesztett nedvességét és zsírt.

4. Összeépítés

A dokumentált bontásnak megfelelően fordított sorrendben összeépítettük a kamera részeit.

A harmonika tervezett tartószerkezetére nem volt szükség, mivel a kiegészítések miatt a szerkezet önhordó lett.

A kamera a restaurálás megkezdése előtt

A sérült, károsodott bőr harmonika

A kamera és az állványa

Objektív

A harmonika lebontás után

A bőrharmónika a korábbi kiegészítések eltávolítása közben

Az összeépítés

A megtisztított fém és fa alkatrészek

A kamera restaurálás után

